

Lesarabrøv

Nú er nóg mikið

Tá eg sá forsiðuna av Dagblaðnum mánadagin 5. august mundi eg mist pippið — fyrri at sita í sanginum hjá »Simun úr Konoy«.

At hugsa sær, at lógtings- og fólkatingslimurin Óli Breckmann ikki hevur ánið av, hvat fer fram á Føroysku Viðskiftarstovuni í Keypmannahavn, hóast at hann hevur annað av sínum arbeidsplassum bert eitt steinkast frá hesum feroyska héli á Højbro Plads í hjartanum í Keypmannahavn.

Í staðinfyrri at taka telefonina og ringja til Danmarkar — ella kanska stækka inn á gólvið, tá hann er og heintar sín feita mánaðarcheck — umleið 20.000-25.000 skattfríar krónur hvønn mánaða — var vordið sum tímálin, setur stavnamað-

urin seg til telduna og skrivar tað størsta tvælið, sum nakrantíð hevur staðið í nekrum feroyskum blaði. At geva Karl Nolsøe skyldina fyrri, at arbeidslagið er so vánaligt á Højbro Plads, er tað sama sum at geva Ivar Ivarsen ella Sonna Smith skyldina fyrri, at støðan er so vánalig í Føroyum.

Hesin maður, sum hevur gjørt eitt risastórt arbeiði millum okkum úti setri í mong Harrans ár, hevur ongantíð verið knýttur at Viðskiftarstovuni. Tað hevði kanska verið betur vordið um so var. Men okkurt skal Óli Breckmann fylla »sprøjtuna« hjá sær við í hesum agurkútið. Hvát við at greitt Føroya fólk eitt sindur frá, tá hann vegna jalousi, stongdi ein ávisan persón inni á einum gistingarhúsi í London — ut-

an vatt ella turt? Tað er tílíkar søgur Føroya fólk longist eftir, og ikki gor og gall frá Keypmannahavn. Er so lítið hald í øllum tí, sum verður fært fram í Dagblaðnum, sum á forsiðni frá 5. august, er synd í teimum sum lesa hesa fasistisku »sprøjtuna« — sum millum manna verður nevnt Dagblaðið.

Stríðseplið Viðskiftarstovan hevur sæð sínar bestu dagar, og tað er ikki at takka Karl Nolsøe fyrri. Men bert ta vánaligu leiðslu, sum ein einkeltur persónur stendur fyrri. Sum flest øllum greitt, so hevur umleið 85% av øllum ferðafólki, sum hevur vitjað Føroyar í summar, verið frá Týsklandi, Fraklandi og Italiu. Hetta eru ferðafólk, sum hava gjørt stuttan stöðg í Føroyum á veg til Íslands.

Hesi ferðafólk hava í

flestu ferum yvirhøvar ikki hoyrt um Føroyar frá feroyskari síðu. Feroyski ferðamanna politikkurin hevur enn einaferð vist, hvussu lítil dugur er í honum.

Góðu politikarar niðurleggjið Viðskiftastovuna, tí vit hava ikki brúk fyrri henni meira. Setið istaðin eina ferðamannaskrivstovu á stovni í Miðeuropa — her er ferðafólkið og pengarnir. Í Danmark er onki at heinta í lötuni. Og fyrri at spara Føroya fólk fyrri fleiri lygnum frá Óla Breckmann, kundu tit passandi funnið honum eitt skymaskot fjart frá landi, har hann í frið og náðum kann sita og bryggja sitt perðu tvæli.

Vinarligar heilsur

Petur Niclasen,
Bleikingsgade 76
2300 København S

Kneppitelda

Vit eru mong, sum fegnast um tey nógvu nýggju teldordini, sum vit fáa. Tað er ilt at hugsa sær, hvussu vit høvdu kunnað teldast uttan hesi hentu orð.

Sum eg ein dagin sat og smáteldaðist við mínari nýggju beriteldu, hoyrði eg onkran brúka orðið »kneppitelda« um hesar nýggju smáteldur, sum onglendingar kalla »lap-top«, og sum kunnu havast við allastaðni. Tað ber til at hava tær í fanginum og arbeida við teimum í bussinum, um borð á Smyrli ella í kirkjunni, um tað skal vera. Tað eingilska orðið »lap« merkir á feroyskum »fang«. Tí er tað skeivt, tá okkara lærdu málmenn kalla tólið fyrri kneppiteldu, tí »kneppi« á feroyskum er ikki fang, men fœvingur. Tá vit taka okkurt (ella onkran) upp í kneppið ella fœvingin, so brúka vit báðar armarnar, og viðkomandi verður meir ella minni fast kroyst/ur inn móti bringuni. Men tað gera vit jú ikki við smátelduna ella ferðatelduna ella beritelduna. Vit leggja hana í fangið (á lörini ella knœini). Onk-

ur kallar tólið fyrri knœteldu. Men tað er ikki so gott, tí tá koma vit í tankar um orð sum »knœbóndi« og tilíkt. Eg havi eisini hoyrt orðini lærtelda og fangtelda og beintelda. Og nú ein dagin hoyrði eg onkran tosa um »naniteldu«. Men hetta er ikki hóskandi, tí vit nana bara livandi verum. Vit nana børn, um, og tað kann koma fyrri, at vit nana konuni fyrri at blíðka hana. Hetta gjørdi eg eitt kveldið í hinari vikuni. Eg hevði fingið mær upp í nevið. Konan var farin í ein nýggjan kjóla frá Daells, og hann var so tunnur og stuttur, at eg fekk hug at sita undir henni. Hon kom og setti seg í fangið á mær, og júst tá kom eg í tankar um »lap-top«, og so tutlaði eg í oyrað á henni: »Ó, Sofia, tú ert mín allarbesta kneppitelda!« Hon sprakk á fœtur: »Titt fúla asin! Hetta kanst tú siga við genturnar á kantórinum, ikki við meg!« So reykt hon á loftið.

Ja, so farligt kann tað vera at brúka hesi nýggju orðini.

Teldus

Gamla Rætt — Vestmannatunnil!

Gerið ikki eina eins ræðuliga skeiva/dýra/óneyðuga skeiv-fløgu, sum Gomlu Rætt. Sleppið tí svakligu hugsanini/ætlanini um undirsjóvartunnil undir Vestmannasundi!!!

Eg hevði ikki ætlað at skriva hesa grein, men tá eg á bls. 16 í Dagbl. nr. 82 fyrri 26.07.91 siggi Svend Åga Ellefsen nevna millum tær einstøku fløgurnar, í sambandi við figgjárlógaruppskotið 1992 m.a. tunnill undir Vestmannasundi, so má eg mótmæla, og tað alharðliga!!! Er tað tí, at S.Å. Ellefsen er lirkadur niður í handan landsstýrissessin, tí hann, við sínum politiska taktikki skal villileiða/manipulera undirsjóvartunnilin í gjøgnum? Men, tað má bara ikki henda, ella er deyðin í durunum.

Gamla Rætt var ein svaklig/ovurdýr/skeiv/óneyðug fløga. Gerið ikki eina eins stóra ella størri dáragerð, við hart vunna skattapeningi Jógvans Palleba, við at byrja ein vitleysan undirsjóvartunnill undir Vestmannasundi. Tað er ein so svakligur orskapur, bert at hugsa um ein slíkan undirsjóvartunnill, ið hin longu knokkroytti, feroyski skattaborgarin so kemur undir at noyðast at bløða nógvy eyka fyrri, at ábyrgd-

ar politikarar áttu at duga sær at ríkið ein sámligan politikk, ið sjálvandi er ikki kann fœvna um undirsjóvartunnill.

At misnýta álit veljaranna og byrja eina slíka ræðuliga dýra/óneyðuga fløgu, í eitt prestisjuprosjekt sum hetta, einans fyrri at verða afturvaldur og vinna atkvøður, tað er forkastligt, hoyrir onga staðni heima.

Tá prátið um undirsjóvartunnill kom fram, tá varð javnan vist yvir til Noregs, at har gjørdur teir stórar og langar undirsjóvartunnlar upp í røkur, ið skuldu fara at hvíla í sær sjálvum, við bummpeningagjaldi. Seinni hevur nakað heilt annað vist seg, at bummpeningaskipinin als ikki kundi figgja tunnarnar.

Seinast í áttatiárunum vóru nógvar fløgur gjørdar í Føroyum, á sjógv og landi, og tíverri heilt nógvar av teim skeiv-fløgur. Men, tað hjálpir onki at halda á at gremja seg um tað, men, lat tað nú vera okkum ein lærupening, so, tá vit nú fara at gera fløgur, fyrst í nítíðunum, at tær so fyrst og fremst vera rationellar/rentablar. Tað er um at gera, tá verða fløgurnar gevandi, og arbeidsskapandi, og tað hava vit hart brúk fyrri. Tað er tað, ið vit

nýta í lötuni: Rationellar/skilagjóðar/lønandi og siðst, men ikki minst, ar-

beidsskapandi fløgur. I.Z.

Frá høllini á Hálsi

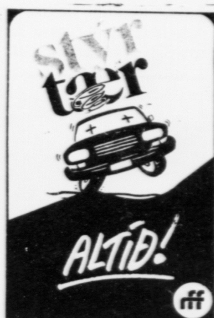

Konsert við »THE DUBLINERS«
verður leygarkvøldið 21. sept. kl. 20.30.

Atgongumerkir verða at fáa í Kunningarstovuni í næstu viku.

Atgongumerkir keypt áðrenn 1. september 150 kr.
Atgongumerkir keypt eftir 1. september 175 kr.

Høllin á Hálsi

Vendelbo
Marmuláta 1 kg
Best og bíligast og í
fittari leikuspenn til
børnini.

Ringið!
- og vit skriva
© 11820